

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1842**z dnia 31 października 2019 r.****ustanawiające zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10a ust. 21,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2003/87/WE ustanawia system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii w celu wspierania redukcji emisji gazów cieplarnianych w sposób racjonalny pod względem kosztów oraz skuteczny gospodarczo. W jej art. 10a przewidziano przejściowy przydział bezpłatnych uprawnień.
- (2) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/331 ⁽²⁾ ustanawia przejściowe zasady dotyczące zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady na czwarty okres rozliczeniowy 2021–2030.
- (3) Zgodnie z art. 10a ust. 20 dyrektywy 2003/87/WE przydziały bezpłatnych uprawnień do emisji instalacjom, których działalność zwiększyła się lub zmniejszyła, co stwierdzono na podstawie średniej kroczącej z dwóch lat, o więcej niż 15 % w porównaniu z historycznymi poziomami działalności, mają być symetrycznie dostosowywane. Aby wdrożyć dostosowania przydziału uprawnień do emisji w związku ze zmianami w działalności, z uwagi na fakt, że instalacje podzielono na podinstalacje zgodnie z art. 10 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331, należy porównać te zmiany z historycznymi poziomami działalności podinstalacji.
- (4) Gromadzenie danych wysokiej jakości i zweryfikowanych niezależnie jest niezbędne w celu dostosowania przydziału bezpłatnych uprawnień. Należy zapewnić spójność w zakresie dokładności i jakości monitorowanych i raportowanych danych w celu określenia przydziału bezpłatnych uprawnień. W tym celu należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące raportowania w zakresie poziomów działalności na poziomie podinstalacji, z uwzględnieniem odpowiednich przepisów rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331. Dane zebrane od prowadzących instalację zgodnie z tymi zasadami powinny odzwierciedlać rzeczywistą eksploatację podinstalacji.
- (5) Prowadzący instalację powinni co roku przekazywać wymagane dane. Dane powinny być monitorowane zgodnie z wymogami dotyczącymi monitorowania na podstawie art. 8 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331.
- (6) W celu zapewnienia spójności między weryfikacją rocznych sprawozdań na temat wielkości emisji zgodnie z art. 15 dyrektywy 2003/87/WE a danymi na poziomie działań, a także w celu wykorzystania synergii, należy stosować ramy prawne określone za pomocą środków zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/2067 ⁽³⁾.
- (7) Aby zapobiec manipulacjom lub nadużywaniu systemu w celu dostosowania przydziałów, uniknąć nadmiernego obciążenia administracyjnego i zapewnić, aby zmiany przydziału były wprowadzane w sposób skuteczny, niedyskryminacyjny i jednolity, dalsze ustalenia dotyczące dostosowania przydziału bezpłatnych uprawnień dla podinstalacji powinny mieć zastosowanie w przypadku, gdy poziom działalności zwiększył się lub zmniejszył o ponad 15 % w porównaniu z historycznymi poziomami działalności. Średni poziom działalności należy zdefiniować jako średnią arytmetyczną dwóch rocznych poziomów działalności z pełnych dwóch lat kalendarzowych działalności. Pierwszym rokiem obliczania średniego poziomu działalności powinien być pierwszy rok każdego okresu przydziału. Jeżeli porównanie historycznego poziomu działalności i średniego poziomu działalności wykazuje różnicę o więcej niż 15 %, wówczas przydział bezpłatnych upraw-

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 59 z 27.2.2019, s. 8).⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 334 z 31.12.2018, s. 94).

nień powinien zostać skorygowany o dokładną wartość procentową zmiany poziomu działalności. Jeżeli późniejsza zmiana poziomu działalności ma miejsce w tym samym przedziale 5 %, tj. powyżej 15 %, wówczas przydział powinien pozostać taki sam. Jeżeli późniejsza zmiana wykracza poza przedział 5 %, w którym dokonano poprzedniego dostosowania (np. 20–25 %, 25–30 % itd.), w takim przypadku dostosowanie powinno również stanowić dokładną wartość procentową zmiany średniego poziomu działalności.

- (8) Aby uniknąć nadmiernego obciążenia administracyjnego, wprowadzenie dostosowań należy brać pod uwagę, w przypadku gdy zmiany w poziomie działalności podinstalacji doprowadzą do rocznego dostosowania poziomu przydziału bezpłatnych uprawnień dla podinstalacji o przynajmniej 100 uprawnień.
- (9) Aby zapobiec manipulacjom lub nadużyciom systemu oraz zapewnić, aby zmiany przydziałów były wprowadzane w sposób skuteczny, niedyskryminacyjny i jednolity, nowe instalacje i nowe podinstalacje powinny być traktowane w taki sam sposób.
- (10) Art. 10a ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE wymaga wprowadzenia przejściowych zharmonizowanych środków w odniesieniu do przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w sposób, który dostarcza zachętę do redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz do stosowania energooszczędnych technologii. W celu utrzymania zachęt do redukcji emisji podczas określania dalszych ustaleń dotyczących dostosowania przydziałów bezpłatnych uprawnień do emisji dla podinstalacji, których działalność zwiększyła się lub zmniejszyła o ponad 15 % w porównaniu z historycznymi poziomami działalności, należy również rozważyć zmiany w eksploatacji podinstalacji inne niż zmiany w poziomie działalności. Powinno to obejmować poprawę efektywności energetycznej, zmiany w zakresie dostaw ciepła, zamienność paliwa i energii elektrycznej, produkcję chemikaliów o wysokich wartościach, zmiany w produkcji chlorku winylu oraz odzyskiwanie energii gazów odlotowych. Aby zmaksymalizować zachęty do redukcji emisji, należy uwzględnić takie zmiany na poziomie podinstalacji.
- (11) W celu lepszego dostosowania zmian produkcji do przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji, nie należy wydawać uprawnień do emisji dla podinstalacji zgłaszających zaprzestanie działalności począwszy od roku następującego po zaprzestaniu działalności.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Zmian Klimatu,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do przydziału bezpłatnych uprawnień zgodnie z art. 10a dyrektywy 2003/87/WE w odniesieniu do okresu rozliczeniowego 2021–2030.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „średni poziom działalności” oznacza, w odniesieniu do każdej podinstalacji, średnią arytmetyczną powiązanych rocznych poziomów działalności dla dwóch lat kalendarzowych poprzedzających złożenie raportu, o którym mowa w art. 3 ust. 1;
- 2) „instalacja dotychczas działająca” oznacza instalację dotychczas działającą w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331;
- 3) „podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple” oznacza podinstalację objętą wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple zdefiniowaną w art. 2 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331;
- 4) „podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie” oznacza podinstalację objętą wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie w rozumieniu art. 2 ust. 6 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331;
- 5) „okres, na który przydzielane są uprawnienia” oznacza okres, na który przydzielane są uprawnienia w rozumieniu art. 2 ust. 15 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331;
- 6) „grupa” oznacza grupę zdefiniowaną w art. 2 pkt 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE (*).

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek. Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19.

Artykuł 3

Wymogi sprawozdawczości

1. Począwszy od 2021 r. prowadzący instalacje, którym przyznano bezpłatne uprawnienia, zgodnie z art. 10a dyrektywy 2003/87/WE w odniesieniu do okresu rozliczeniowego 2021–2030, składają roczne raporty na temat poziomu działalności każdej podinstalacji w poprzednim roku kalendarzowym. W 2021 r. raport ten zawiera dane dotyczące dwóch lat poprzedzających jego złożenie.

Raporty dotyczące nowych instalacji, o których mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331, można składać w ciągu roku następującego po pierwszym dniu działalności.

2. Raport dotyczący poziomu działalności musi zawierać informacje na temat poziomu działalności każdej podinstalacji i każdego z parametrów wymienionych w pkt 1, z wyjątkiem pkt 1.3 lit. c), i pkt 2.3–2.7 załącznika IV do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331. Raport dotyczący poziomu działalności zawiera również informacje o strukturze grupy, jeśli takowa istnieje, do której należy instalacja, oraz informacje o tym, czy jakkolwiek podinstalacja zaprzestała działalności.

Właściwy organ może wymagać od prowadzących instalację, aby w raporcie dotyczącym działalności przekazywali dane również na temat wszelkich dodatkowych parametrów zawartych w załączniku IV do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331 lub o których mowa w akapicie pierwszym tego załącznika.

3. Raport dotyczący poziomu działalności przedkłada się do dnia 31 marca każdego roku, w okresie od 2021 r. do 2030 r., właściwemu organowi dokonującemu przydziału bezpłatnych uprawnień, chyba że właściwy organ wyznaczył wcześniejszy termin na przedstawienie tego raportu. Przedkłada się go wraz ze sprawozdaniem z weryfikacji na temat raportu dotyczącego poziomu działalności wydanym na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/2067.

Państwa członkowskie mogą wymagać przedłożenia wstępnego raportu dotyczącego poziomu działalności zawierającego wszystkie dostępne informacje w chwili jego składania. Państwa członkowskie mogą określić terminy składania wstępnego raportu dotyczącego poziomu działalności.

Właściwy organ może zawiesić wydawanie bezpłatnych uprawnień do emisji dla instalacji, dopóki właściwy organ nie stwierdzi, że nie ma wymogu dostosowania przydziału dla tej instalacji albo Komisja przyjmie decyzję zgodnie z art. 23 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331 dotyczącą dostosowania przydziału dla tej instalacji.

W stosownych przypadkach właściwy organ odzyskuje wszelkie nadwyżki uprawnień wynikające z nadmiernego przydziału uprawnień, zgodnie z procedurą określoną w art. 48 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1122 ^(⁹).

Właściwy organ może nałożyć na prowadzących instalacje i weryfikatorów obowiązek stosowania szablonów elektronicznych lub określonych formatów plików do celów składania raportów dotyczących poziomu działalności.

4. Właściwy organ ocenia raport dotyczący poziomu działalności, o którym mowa w ust. 1–3 niniejszego artykułu, zgodnie z wymogami określonymi w art. 7–12 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331. Właściwy organ może dokonać zachowawczego oszacowania wartości każdego parametru w jednej z następujących sytuacji:

- a) prowadzący instalację nie przedstawił żadnego zweryfikowanego raportu dotyczącego poziomu działalności w terminie, o którym mowa w ust. 3, a wydanie uprawnień nie zostało zawieszono;
- b) przedłożona wartość zweryfikowana nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem lub z rozporządzeniem delegowanym (UE) 2019/331;
- c) raport dotyczący poziomu działalności przedstawiony przez prowadzącego instalację nie został zweryfikowany zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/2067.

Właściwy organ nie zwiększa przydziału dla instalacji w oparciu o szacunki dokonane w sytuacji opisanej w lit. a).

Jeżeli w sprawozdaniu z weryfikacji sporządzonym na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/2067 weryfikator stwierdza istnienie nieistotnych nieprawidłowości, które nie zostały skorygowane przez prowadzącego instalację przed wydaniem sprawozdania z weryfikacji, właściwy organ dokonuje oceny tych nieprawidłowości i w miarę możliwości dokonuje zachowawczego szacunku wartości danego parametru. Właściwy organ informuje prowadzącego instalację, czy i jakie korekty należy wprowadzić do raportu dotyczącego poziomu działalności. Prowadzący instalację udostępnia te informacje weryfikatorowi.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1122 z dnia 12 marca 2019 r. uzupełniające dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania rejestru Unii (Dz.U. L 177 z 2.7.2019, s. 3).

Artykuł 4

Średnie poziomy działalności

1. Właściwy organ co roku określa średni poziom działalności każdej podinstalacji w oparciu o raporty dotyczące poziomu działalności za odpowiedni okres dwóch lat.
2. Średni poziom działalności nowych podinstalacji i nowych instalacji nie jest obliczany dla pierwszych trzech lat kalendarzowych ich funkcjonowania.

Artykuł 5

Korekty przydziału bezpłatnych uprawnień ze względu na zmiany poziomu działalności

1. Każdego roku właściwy organ porównuje średni poziom działalności każdej podinstalacji, określony zgodnie z art. 4, z historycznym poziomem działalności początkowo wykorzystywanym w celu określenia przydziału bezpłatnych uprawnień. Jeżeli wartość bezwzględna różnicy między średnim poziomem działalności a historycznym poziomem działalności tej podinstalacji przekracza 15 %, należy dostosować przydział bezpłatnych uprawnień dla tej instalacji. Dostosowanie to ma zastosowanie od roku następującego po dwóch latach kalendarzowych wykorzystanych w celu określenia średniego poziomu działalności oraz pod warunkiem że dostosowanie rocznej wstępnej ilości uprawnień do emisji przydzielonych bezpłatnie dla podinstalacji wynosi co najmniej 100 uprawnień do emisji. Wspomnianego dostosowania dokonuje się poprzez zwiększenie lub zmniejszenie przydziału bezpłatnych uprawnień dla danej podinstalacji o dokładną wartość procentową zmiany średniego poziomu działalności w porównaniu z historycznym poziomem działalności początkowo wykorzystywanym w celu określenia przydziału bezpłatnych uprawnień.
2. W przypadku dokonania dostosowania zgodnie z ust. 1, w okresie, na który przydzielane są uprawnienia, dalsze dostosowania mogą mieć miejsce jedynie wówczas, gdy wartość bezwzględna różnicy między średnim poziomem działalności a historycznym poziomem działalności tej podinstalacji przekracza najbliższy przedział 5 %, powyżej 15 % przedziału, który spowodował wcześniejsze dostosowanie przydziału bezpłatnych uprawnień dla tej instalacji, poprzez zwiększenie lub zmniejszenie przydziału bezpłatnych uprawnień dla odpowiedniej podinstalacji o dokładną wartość procentową zmiany średniego poziomu działalności w stosunku do historycznego poziomu działalności początkowo wykorzystanego w celu określenia przydziału bezpłatnych uprawnień i pod warunkiem że dostosowanie rocznej wstępnej liczby uprawnień do emisji przydzielonych bezpłatnie dla tej podinstalacji wynosi co najmniej 100 uprawnień do emisji.
3. Jeżeli zwiększenie lub zmniejszenie średniego poziomu działalności podinstalacji nie przekracza już 15 % w porównaniu z historycznym poziomem działalności początkowo wykorzystanym w celu określenia przydziału bezpłatnych uprawnień, przydział bezpłatnych uprawnień dla tej podinstalacji jest równy początkowemu przydziałowi określonemu w art. 16 lub 18 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331, począwszy od roku następującego po dwóch latach kalendarzowych wykorzystanych do określenia średniego poziomu działalności.
4. Jeżeli podinstalacja zaprzestała działalności, przydział bezpłatnych uprawnień dla tej podinstalacji ustala się na zero począwszy od roku następującego po zakończeniu działalności.
5. Dla nowych podinstalacji i dla nowych instalacji, w pierwszych trzech latach kalendarzowych działalności, przydział bezpłatnych uprawnień do emisji nie podlega dostosowaniu. W odniesieniu do pierwszego i drugiego roku kalendarzowego działalności, przydział bezpłatnych uprawnień do emisji opiera się na poziomie działalności odpowiednio każdego roku, dla trzeciego roku kalendarzowego działalności przydział bezpłatnych uprawnień do emisji opiera się na historycznym poziomie działalności wykorzystanym w celu określenia przydziału bezpłatnych uprawnień.
6. Ostateczna roczna liczba uprawnień do emisji przydzielonych bezpłatnie dla instalacji stanowi sumę uprawnień do emisji wszystkich podinstalacji, obliczoną zgodnie z odpowiednio art. 16 lub 18 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331.

Artykuł 6

Inne zmiany w działalności instalacji

1. Jeżeli prowadzący instalację wykaże, na podstawie danych przedłożonych w raporcie dotyczącym poziomu działalności i wszelkich dodatkowych danych wymaganych przez właściwy organ, że zmniejszenie poziomu działalności podinstalacji, w przypadku której wysokość przydziału bezpłatnych uprawnień została ustalona na podstawie wskaźnika emisyjności opartego na cieple lub paliwie, nie jest związane ze zmianą poziomów produkcji tej podinstalacji, lecz ze wzrostem efektywności energetycznej tej podinstalacji zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, w porównaniu z poziomem opartym na danych podstawowych lub raporcie dotyczącym danych nowej instalacji o więcej niż 15 %, nie przeprowadza się dostosowania przydziału bezpłatnych uprawnień.

2. Jeżeli prowadzący instalację nie wykaże, na wniosek właściwego organu, na podstawie danych przedłożonych w raporcie dotyczącym poziomu działalności i wszelkich dodatkowych danych wymaganych przez właściwy organ, że zwiększenie poziomu działalności podinstalacji, w przypadku którego wysokość przydziału bezpłatnych uprawnień została ustalona na podstawie wskaźnika emisyjności opartego na ciepłe lub paliwie, jest związane ze zmianą poziomów produkcji danej podinstalacji, a nie ze zmniejszeniem efektywności energetycznej tej podinstalacji zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu w porównaniu z poziomem opartym na danych podstawowych lub raporcie dotyczącym danych nowej instalacji o więcej niż 15 %, właściwy organ może odrzucić dostosowanie przydziału bezpłatnych uprawnień.

3. W przypadku podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe i podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie zmianę efektywności energetycznej określa się poprzez porównanie ilorazów ilości ciepła lub paliwa wykorzystywanych do produkcji każdego produktu oraz wysokości ich odpowiedniej produkcji zgodnie ze sprawozdaniem dotyczącym danych podstawowych oraz po zmianie w działalności podinstalacji. Takie określenie efektywności energetycznej jest przeprowadzane w odniesieniu do produkcji każdego produktu objętego każdym kodem PRODCOM dla podinstalacji na podstawie wykazu, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3924/91 ⁽⁶⁾.

Zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu ilości ciepła i paliwa wykorzystane do produkcji każdego produktu ustala się zgodnie z metodami określonymi w planie metodyki monitorowania zatwierdzonym zgodnie z art. 6 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331.

4. Jeżeli raport dotyczący poziomu działalności przedłożony zgodnie z art. 3 wskazuje, że średnia krocząca z dwóch lat parametru wymienionego w art. 16 ust. 5, art. 19, 20, 21 lub 22 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331, innego niż poziomy działalności, uległa zmianie o więcej niż 15 % w przypadku podinstalacji, w porównaniu z wartościami wykorzystanymi w celu określenia początkowego poziomu przydziału bezpłatnych uprawnień, przydział bezpłatnych uprawnień dla tej instalacji jest dostosowywany, począwszy od roku następującego po upływie dwóch lat wykorzystanych do określenia zmiany parametrów, pod warunkiem że dostosowanie rocznej wstępnej ilości uprawnień do emisji przydzielonych bezpłatnie dla danej podinstalacji wynosi co najmniej 100 uprawnień do emisji, poprzez zwiększenie lub zmniejszenie przydziału bezpłatnych uprawnień dla odpowiedniej podinstalacji przy użyciu nowej dokładnej wartości parametru.

Artykuł 7

W wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 października 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3924/91 z dnia 19 grudnia 1991 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowego badania produkcji przemysłowej (Dz.U. L 374 z 31.12.1991, s. 1).